

som vi kender, og som bl.a. er aktuelle problemer for de skoler, der kaldes lilleskoler for voksne. Den måde, som oplysningslovens midler formidles på i dag, betyder, at deres beløb årligt reduceres - og årligt *er* blevet reduceret.

Man må sige, at deres muligheder for at udøve deres virksomhed klart ikke er tilfredsstillende i øjeblikket. Og det mener jeg er meget vigtigt at få diskuteret. Jeg synes rent faktisk, at det er vigtigt at sikre den form for undervisning og oplysningsvirksomhed, som foregår i det regi; det er vigtigere at få diskuteret og sikret dét frem for hele tiden alene at diskutere danseskolernes vilkår. Det er selvfølgelig også noget, vi gerne vil diskutere, men vi mener, at diskussionen om mulighederne for sindslidende til at få en undervisning i det her regi er helt afgørende for, at intentionen om, at handicappede også skal have muligheder, kommer igennem. Derfor vil vi også godt se på, om der her er en mulighed for at finde modeller.

Jeg ved fra disse skoler, at de gerne vil have en særlig pulje, ellers mener de, at de bliver klemt, fordi ordet »kan«, synes de selv, betyder, at de ikke har de samme muligheder for at komme igennem med deres synspunkter. Og man må i denne her forbindelse understrege, at de jo udøver en virksomhed, som for hele samfundet er helt afgørende for, at vi ikke får problemer et helt andet sted. Så det er det, vi vil koncentrere os om i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Ellers kan jeg sige, at som lovteksten ligger her, så er det selvfølgelig bedre end det eksisterende, og derfor kan man jo ikke andet end stemme for. Men man kan jo godt sige, at der er noget, man godt vil have gjort endnu bedre. Det er det, jeg markerer.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Der skal ikke herske tvivl om, at Fremskridtspartiet naturligvis helst ser et system, et samfund, hvor den enkelte borger igennem markante skattelettelser selv får råd til at betale nogle af de ting, som vi i dag får fra det offentlige.

Der er naturligvis en hel del områder, hvor det offentlige fortsat skal betale med de indtægter, det får fra de indirekte skatter i vort system, men med hensyn til den her lov må man sige, at den enkelte borger med rimelighed kunne betale det, det reelt koster.

Det foreliggende forslag siger jo, at man vil forbedre tilskudsvilkårene for de handicappedes deltagelse i undervisningen og aktiviteterne. Hvad det angår, kan man sige, at når vi nu har

denne lovgivning på dagsordenen i dag, så er det naturligvis ikke en dårlig idé, at netop de, der trænger til en støtte her i samfundet, de allersvageste, altså de handicappede, får en forbedring i den retning. Det er Fremskridtspartiet for så vidt enig i. Vi har altid sagt, at de, der virkelig trænger til hjælp, også skal have hjælp, og det var måske en idé netop at tænke på de handicappede, som man gør i det her forslag. Havde det så kun været de handicappede, så havde der ligesom været fornuft i folkeoplysningsloven, men der er naturligvis mange aspekter i dette forslag.

Der er tre overordnede synspunkter i dette forslag, som man skal se på. For det første går det ud på, at hovedprincipperne i den gældende lov skal bevares, og at balancen, som det står i loven, skal opretholdes. Det vil altså sige, at der er tale om, som det udtrykkes, at lovens grundlæggende frihedsrettigheder skal bevares, og dér skriver man så, at det frie initiativ, den frie deltagelse, det frie emnevalg, det frie lærervalg samt for børn og unge det frie skolevalg skal bevares.

Alt sammen lyder jo smukt og flot, når man tænker på alle disse frihedsord, der kommer ind, men det er jo for skatteydernes penge. Det ved vi jo alle sammen. Én ting er, at Fremskridtspartiet ønsker, at borgerne selv skal betale for fritidsundervisningen, men når vi nu har systemet som i dag, så må det - som jeg også indledningsvis var inde på - naturligvis være således, at der ikke er konkurrenceforvridning i forhold til det private.

Jeg ved godt, at man i bemærkningerne til lovforslaget skriver, at dette aspekt har været vurderet af ministeriet - endog meget nøje vurderet - og at det ikke har givet anledning til at begrænse lovens virkefelt ud over de begrænsninger, der allerede findes.

Som det klart fremgår af bemærkningerne, er det, man lægger vægt på, at støtten til folkeoplysende virksomhed ydes til kredse på bl.a. den betingelse, at et overskud ikke må tilfalde andre end kredsen selv. Jeg vil godt sige, at Fremskridtspartiet er ganske uenig i den vurdering, man har fra Undervisningsministeriet side med hensyn til, at der ikke er konkurrenceforvridende vilkår i forhold til de private udbydere af aktiviteter; det er bl.a. dem, som man har talt om i den sidste tid: Private danseskoler, fitnesscentre, kondicentre osv., og der *er* vitterlig problemer. Som jeg også var inde på tidligere, så har jeg citeret ministeren for også at erkende, at der er problemer i det her.